

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. Uredništvo in upravnništvo je v Ljubljani v Frana Kolmana hiši, „Gledališka stolba“. Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Pogled v Italijo.

Dva tedna že je odprt parlament italijanski a še le pred nekoliko dnevi je pričel svoje pravilno delo, kar ima po svojih članovih to stanovitno lastnost, da v začetku zborbe ni rad sklepčen. Zaradi tega je opozicija prelozila tudi svoje napade, katere je bila namenila ministerstvu. Že za določitev dnevnega reda se je namreč nekaj vročega kuhalo; ministerstvo hotelo je, da se bita z železnično predlogo, a opozicija hotela je le-to še „proučiti“, predno bi prišla v obravnavo. Zgodila pa se je volja vladna in opozicija morala je biti zadovoljna, da je izrečno vso odgovornost zvalila na ministre za to, da se v tej stvari „vse prehitro“ dela. Debata o železnih teče sedaj pred praznimi klopmi.

Če pogledamo, kakšen obraz je v parlamentnih počitnicah dobilo politično stanje sosednje nam kraljevine, pred vsem opazujemo, da se je veljava kraljeva znatno utrdila. Humbert I. hodil je po Neapolju od bolnice do bolnice in obiskoval ljudi, ki so za kolero zboleli; brez dvojbe pokazal je s tem laški kralj, da je čut visokodušnosti in vladarske dolžnosti v njem močno razvit, a koraki njegovi imeli so za naravno posledico svojo tudi velik političen pomen in Humbert bi se kot državnik ne mogel boljšega izmisliti za zgodovinski važno utrjevanje savojske monarhije. Pomen kraljevega popotovanja je čutila vsa dežela, a čutili so ga tudi laški radikali in republikanci. Antimonarhijska agitacija se je izza tega časa poskrila in hladni radikali so radi pritegnili ta pot občemu entuzijazmu lojalnosti. Za bodočnost laškega kraljevstva so te stvari jako ugodne in politika jih ne sme prezreti.

Toda vlada, vlada laška je še zmirom na zibeži ostala. Stari ministerski prvosednik Depretis ima velike križe z disparatnimi elementi svoje vladajoče večine. Vlada z leveice bila je izza marca meseca 1878. leta, ko je bila vzela državno krmilo v roke, silno nerodovita, to pa zavoljo osebnih preprirov, iz ljubosumnosti in častilepnosti izvirajočih. Depretis je prevzel težavno nalogo, konec storiti takemu parlamentarizmu. Podpirala ga je pri tem nezadovoljnost volilcev, ki so bili siti večnega ravsa in kavsa, a tudi to ga je podpiralo, da je desnica sama počasi obletela se. Posrečilo se mu je tudi, da je na podlagi volitvene reforme ter novih volitev sklopil vladno večino proti dosedanji historijski levici, katere voditelji Crispi, Nicotera, Cai-

rola, Zanardelli in Baccarini so na to prišli v opozicijo. Toda ta večina je prav tako trhljiva, kakor je bila večina z leveice: ne na to ne na ono se ne more zidati. Zato pa mora predsednik gledati, zdaj da potolaži nekoliko levičrjev, zdaj da si prikupi nekoliko desnice. Tako je v parlamentnih počitnicah imenoval generala Riccotija z desnice vojinskim ministrom in poslanca Pessino z leveice pravosodnim ministrom. Ali bode zavoljo tega napadov kaj manj s te in one strani, to se ne ve, a to je gotovo, da zibanje to načel in odnošajev Depretisa ne povziguje Bog ve kaj.

Tudi gospodarstvo ni veselo. Ekspozé finančnega ministra sicer kaže že sedaj navzlic ogromnim razhoikom zavoljo kolere za leto 1884 lep prebitek; za izvenredne potrebe in za amortizacijo državnega dolga je neki 90 milijonov na izvolji in bodoči budget je zavarovan za vsako eventualnost. Atako ugodni budget je navadno samo na pismu, saj je celo oficijozni „Diritto“ pred kratkim še naračunal efektivnega primanjkljaja 34 milijonov! Ako pa tudi država bogati, revščina je še zmirom doma pri kmetu, pri delavci in zavoljo nje se še vedno domovina zapušča. Proti tej revščini so se sicer tudi na Laškem začeli boriti. Zlasti o kmetijstvu posvetovala se je nedavno posebna agrarna enketa, enketa, ki po svoji sestavi nadkriljuje vse svoje vrstnice. Dvanajstero od senata, od kamore in od poljedelskega ministra imenovanih članov komisije je proučevalo kmetijske razmere Italije po dvanajstih okrajih; sestavila se je potem vrsta vprašanj, a pojedina interesantna vprašanja so se mogla tudi po svoje razkladati; razpisala so se tudi darila za monografije, ki jih je tudi res 170 došlo iz raznih krajev. Dosedaj je prišlo na svetlo 11 zvezkov s poročili o Emiliji, Toskani, Pijemontu itd. Tudi konečno poročilo je že izdal grof Jacini, nekak komentar k drugim poročilom. Grof Jacini le-tu govori o dandanašnjih pogojih poljedelske produkcije, primerja jih, kakšne so bile pred združeno Italijo in sklepa, da so stvari danes v primeri pred tridesetimi leti po absolutni strani ugodnije, relativno pa slabše. Slabe sodbje o kmetijstvu laškem so nekoliko pregnane, so pa nekoliko tudi opravičene. Praktični namen enkete je ta, da se vkupni vladi in ministrom pove, kaj imajo storiti za kmetijstvo. Sedaj namreč čakajo v laškem parlamentu mnogi načrti zakonov svojega rešila, obsežno socialno reformo kažejo ti načrti in ker je kmetijstvo v laškem državnem gospodarstvu najpo-

glavitiše vrelo, zato je k socialno-reformatorni delavnosti pred vsem treba, da se temeljito uznajo stroški in potrebe kmetijskega prebivalstva. Le bati se je, da bodo ti dobri naklepi le počasi zorili sad socialne reforme, ker znano je, da laški parlamentarizem v vseh resnih reformah jako okorno in prisiljeno napreduje.

Tudi letos bode vnanja politika laška vzročila velike debate, ker gospoda Mancinija vroča kri rada pregane zdaj na to stran zdaj na ono. Opozicija štela mu bode grehe in deklamovala mu o patriotizmu. Vender se more trditi, da bi bilo ministerstvo Depretisovo dobro, ako bi se vse poslovanje njegovo relativno tako dobro vršilo, kakor njegova vnanja politika.

Q.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 12. decembra.

Poljski klub državnega zbora volil je v izvršni komitet desnice poslance: Groholskega, Javorskega, Czartoryskega in Czerkavskega. — Budgetni odsek se je v prvem branji posvetoval o vladnih predlogih, da bodo vse pogodbe, ki se tičejo pogozdovanja Krasa, proste vseh pristojbin, da se dovolijo iz državnega zaklada podpore po povodnji poškodovanim krajem v Galiciji, in da se dovoli dostavni kredit za 1884. l. za novostanovljeno grško-katoliško škofijo v Stanislavu. Poročevanje o prvem teh predlog se je izročilo vitezu Gnievoszu, o drugem grofu Henriku Clamru in o tretjem dr. Czerkavskemu. — Obrtni odsek je končal generalno debato o zavarovanju delavcev proti nezgodam. — Kakor se sliši, ne bode vlada predložila državnemu zboru samo upeljave direktnih volitev za Dunajsko predmestje, temveč tudi nekatere spremene v mestnih volilnih skupinah na Českem. Ako je to resnica, bi tudi gotovo se ne branila uvrstiti nekaterih slovenskih trgov, ki sedaj volijo s kmetijskimi občinami, v mestne volilne skupine, ako bodo prosili za to.

Predsednik „Elbe-Vereina“ vrnil je Praškemu mestnemu zboru njega izjavo o plovbi po Labi, ker je pisana v českem jeziku, češ, Elbe-Verein je nemški. Predsednik dr. Russ je izjavil, da te izjave ne more drugače vsprejeti, kakor če se mu v štirinajstih dneh pošlje nemška. Mestni zbor je potem to izjavo naravnost izročil namestništvu. Zopet nov dokaz, kako spravljivi so Nemci.

Hrvatski budget je že sestavljen. Stroški so tako-le proračunjeni: sabor 75.000, ban 35.800, politična uprava 3.105.982, bogočastje in pouk 1.989.027, skupaj 6.320.970. Dohodki znašajo iz politične uprave 36.612, bogočastja 180.751, pravosodja 62.623, in iz postavnega hrvatskega deleža ne-

LISTEK.

Rodbinska sreča.

(Roman grofa L. N. Tolstega, poslovenil I. P.)

Drugi del.

III.

(Dalje.)

Bila sem tedaj stara jeden in dvajset let, naše premoženjske razmere, bile so cvetoče, kakor sem mislila, od rodbinskega življenja nesem zahtevala ničesar več, kakor mi je dajalo; zdravje moje je bilo dobro, toilete moje najlepše v topicah, vedela sem, da sem lepa, vreme je bilo lepo, nekaj vzduh krasote in veličja me je obdajal, in bila sem vesela. A nesem bila tako vesela, kakor v Nikolskem, ko sem čutila, da sem srečna, srečna sama v sebi, srečna zato, ker sem zaslužila to srečo, da je sreča moja velika, pa mora biti še večja in sem želela le še sreče. Tedaj je bilo drugače; pa tudi to poletje

sem bila srečna. Ničesa nesem želela, ničesa se nesem bala, in življenje moje bilo je polno, kakor se mi je zdelo, in moja vest je bila, kakor se mi je zdelo mirna izmej vseh mladih ljudi te sezone ni bilo nobenega, katerega bi bila kaj bolj odlikovala kakor druge, ali kakor starega kneza K., našega poslanika, ki mi je tudi dvorjani. Jeden je bil mlad, drugi star, jeden belolas Anglež, drugi Francoz kozjebralec, a vsi so mi bili jednaki, vsi neobhodno potrebni. S svojimi neznatnimi obrazi sestavljali so vsi prijetno vzdušje, ki me je obdajalo. Jeden sam, italijanski markiz je obrnil nase mojo pozornost s posebno predrzno in navdušenim govorjenjem. Popustil ni nobene prilike, kjer je mogel biti z menoj, plesati, jezdit, biti v kazini, itd. in pravil mi je, da sem lepa. Nekajkrat sem ga iz oken videla laziti okrog naše hiše in pogostem sem zarudela in obrnila se proč, kadar je uprl v me svoje bistre in svitle oči. Bil je mlad, lep, eleganten, in kar je glava stvar, njegovo smehljanje in njegovo čelo je spominjalo na mojega moža, četudi je bil mnogo lepši od

njega. Čudila sem se tej podobnosti, če tudi je bilo v obče, v njegovih ustnih, pogledu, dolgej bradi, mesto izraza dobrote in idealnega mira mojega moža nekaj surovega, živalskega. Mislila sem tedaj, da me strastno ljubi in s ponosnim pomilovanjem mislila sem o njem. Včasih sem ga botela potolažiti, začeti z njim prijateljsko in zaupljivo pogovarjati se, pa on je odločno zavrnil te poskuse in še vedno me neprijetno nadlegoval s svojo strastjo, katere sicer še ni izjavil, a bi jo utegnil odkriti vsaki trenutek. Četudi nesem priznavala, vender sem se bala tega človeka in nehote mislila nanj. Moj mož bil je znan ž njim in sicer še bolj kakor z drugimi znanci, za katere je on bil samo mož svoje ženi, sicer se pa proti njim kaj hladno in ravnodušno obnašal. H koncu sezone sem jaz zbolela in štirinajst dni nesem šla iz hiše. Ko sem prvi pot po bolezn prišla zvečer k godbi, zvedela sem, da je ta čas, ko sem bila bolna, prišla že dolgo pričakovana in s svojo lepoto znana lady S. Okrog mene se je sestavil krog, pozdravili so me z veseljem, pa še večji krog je bil

posrednih davkov 6,011.408, tedaj vkupe 6,290.794. Primanjkljaja je 38.176 gl.

V **ogerskeje** zbornici poslancev se še vedno nadaljuje budgetna debata. Pri vsakej priliki se oglašé novi govorniki. Ker agrarji zlasti pri posvetovanji o budgetu za poljedelsko ministerstvo nameravajo začeti obširno debato, ne bo de moč budgeta rešiti pred Boždem, in vlada bode morala zahtevati indemnitet. — Mestno glavarstvo v Temešvaru je prepovedalo razpošiljatev neke knjige, katero so v jednej tamošnji tiskarni dali natisniti v 2000 izvodih privrženci Karagjorgjeviča in katera ščuva proti srbskemu kralju Milanu. Nekaj izvodov je glavarstvo poslalo ministerskemu predsedniku Tiszi, katerega nadaljna odločba o tej zadevi se pričakuje.

Vnanje države.

B vsi **srbski** minister Radivoj je predlagal pri obnem zboru „Društva za pospeševanje srbske slovesnosti“, da se društva razdruži radi sedanjih neugodnih političnih razmer. To društvo je namreč liberalno. Zbor je pa sklenil, da se opusti samo izdavanje političnih listov, ter bode društvo za naprej izdajalo samo poučne knjige za prosto ljudstvo. Vsled tega sklepa se je razšel oddelek za politično slovstvo, kateremu je predsedoval bivši minister R. Stič. Organ liberalne stanke „Ustavnost“ z novim letom preneha.

M nuli teden je **ruska** policija zaprla več nihilistov, mej njimi pet častnikov. S tem je baje zaprečila nov atentat.

Francoska zbornica je zavrgla predloga škofa Freppela, da se zopet stavijo v budget krediti za korarje in semeniške štipendije, katere je bil zavrgel dotični odsek.

Navada je, da vlade predlagajo razne knjige, rudeče, rumene, rujave, modre o vnanjej politiki narodnim zastopstvom. Sedaj tudi **nemška** vlada misli predložiti podobno knjigo državnemu zboru, in sicer o nemškeje kolonijalneje politiki. Imenovala se bode siva knjiga.

Danski ministerski predsednik je izjavil na nekem shodu vladnih privržencev, da vlada mora do konca izvojevati boj z folkethingom, ki traje že dvanajst let. Vlada se poteguje za ustavno razdelitev oblasti, svobode in napredka. Ta govor dovolj jasno kaže, da vlada še ne misli odstopiti.

Posredovanju Anglije v **francosko-kitajskem** sporu se stavi nova zavira. Kitajski poslanik v Londonu marquise Tseng je zbolel. Sodi se, da se s tem boče samo izogniti temu posredovanju. „Times“ sklepajo iz tega, da Kitaj boče pretrgati diplomatska pogajanja in začeti vojno.

Obsodba **egiptovske** vlade ne bode ostala brez posledic. Istopil bode zaradi tega prigodka Nubar-paša iz egiptovskega ministerstva. Ta obsodba je velika nezaupnica angleškemu nadkomisarju Northbrook, kajti amortizacija egiptovskega državnega dolga se je ustavila pred njegovimi očmi in najbrž tudi z njegovim privoljenjem. Zato bode najbrž tudi ta izstopil iz angleškega ministerstva, to tembolj gotovo, ker njegovi predlogi zastran zboljšanja egiptovskih financ nikakor ne zadovoljujejo vseh drugih članov Londonskega kabineta. Nemčija se vedno bolj utiče v egiptovsko vprašanje. Bismarck boče tudi v tej zadevi imeti odločilno besedo.

Znani afriški potnik bivši generalni guverner **sudanski**, Sir Samuel Backer, se izreka v časniku „Times“ jako odločno, da je treba obdržati Kartum. Kdor ima Kartum, gospoduje v Egiptu, naglašja Backer. „Standart“ poroča, angleška ekspedicijska pred koncem marca ne pride v Kartum. Šest ur od Kartuma na zapadnem bregu Belega Nila je neki 15.000 ustanjov. Gordon ne more s svojimi ladjami vspešno manevrovati zaradi premajhne vode. Schendy in Metemmeh sta se neki pokorila Gordonu.

Dopisi.

Z Dunaja 10. decembra. [Izv. dop.] (Preširnova slavnost.) „Kakor mornarji smo na valovih velikomestnega življenja, kakor potniki v tuji

okrog prišedše levinje. Vsi okrog mene govorili so samo o njej in o njeneje lepoti. Pokazali so mi jo, in v istini je bila prekrasna, pa mene je neprijetno dirnila prevzetnost, ki se je brala na njenem obrazu, in povedala sem to. Ta dan se mi je vse zdelo dolgočasno, kar je poprej bilo tako zabavno. Drugi dan je lady napravila v grad izlet, katerega sem se jaz odrekla. Skoro nikdo ni ostal z menoj, in vse se je popolnem premenilo v mojih očeh. Vse in vsi so se mi zdeli neumni in dolgočasni, silil se mi je jok, želela sem kmalu končati svoje zdravljenje in vrniti se v Rusijo. V mojem srci je bilo neko dobro čuvstvo, pa jaz tega sama sebi nesem hotela priznati. Kazala sem se slabo in nehala sem zahajati v veliko društvo, samo jutraj sem včasih šla pit vodo ali pa z L. M., rusko znanko, sprehajati se po okolici. Mojega moža ni bilo ta čas, odšel je bil na nekaj dni v Heidelberg, pričakujoč konca mojega zdravljenja, da potem odpotujeva v Rusijo, in le včasih je prišel k meni.

(Dalje prih.)

puščavi! Toda zvesti in točni kompas našega domorodnega srca privede nas vsako leto k prekrasni oazi slovenskega nam slovstva, na mirni otok Preširnovega večera! Tako nekako je g. ** uvajal svoj slavnostni govor na sinočnji slavnosti Preširnovi, prirejeni od akademičnega društva „Slovenije“. Slavnostna dvorana je bila živa ilustracija h govornikovim besedam. Vsako leto obnavlja tukajšnja slovenska mladež spomin Franceta Preširna, a lepa ta navada se ni še sestarala: stalno na Dunaji bivajoči Slovenci so tudi stalni gostje Preširnovih večerov, dijaštvo pa slovensko in slovansko nam tudi iz nemških učilnic prihaja tako, da z navdušenjem pričakuje časa, ko se slavi in časti prvi slovenski pesnik. Da, celo trditi bi se skoro smelo, da Preširnovi večeri na Dunaji postajejo čedalje bolj goreči in lepi, da bodo tudi naprej cveli in rasli, ako bodo člani naše „Slovenije“ tudi v bodoče v oficijalnih in izvenoficijalnih prilikah skušali pridobivati simpatij za se in za našo slovensko stvar.

V obilnem občinstvu videli smo sinoč: državne naše poslance gg.: grofa Margherija, Nabergoja, Obrezo, Pfeiferja, dra. Poklukarja, Raiča in dra. Vošnjaka; ministerijalna tajnika gg. Vebera in Levičnika; prof. Stritarja, prof. Šumana, prof. Kandrana; župnika Jančarja in Lileka; odvetaika dra. Babnika, dra. Firbasa in več družih poznanih Slovencev; mnogo je bilo tudi rodbin, tako rodbina Šumanova, rodbina Packeny-Adametz, rodbina Kalandrova itd., in kar je bilo jako prijetno za pogled, v občinstvo je bilo ta pot mnogo ženstva vpletenega. Slovani bili so mnogoštevilno zastopani iz „Slovanske Besede“, „Slovanskega pevskega društva“, iz hrvatskega „Zvonimira“, iz „Českega akademičnega spolka“, iz srbske „Zore“, iz slovaškega „Tatрана“, iz maloruske „Bukovine“ in iz maloruskega „Siča“. Bili so tudi Bolgari, Poljakov pa nobenega.

Program, po katerem je na tej slavnosti „Slovenija“ nastopila, je znan. Zvrševanju njegovemu je ves čas živa, občja čast donela. Zlasti pa je omenjati, da je prvosednik g. Franko pričel večer s prav krepkim pozdravilom, da je bil slavnostni govor burno pohvaljen, kakor je tudi zaslužen pohvalo dobil g. Hostnik za svojo igro na citrah, da je bilo petje pod večjim vodstvom g. Jana Jřika lepo in dovršeno, da pa je na to stran največjo slavo zaslužila in tudi imela Mašekova „Nezakonska mati“ in Majerjeva „Tičica gozdna“. V oni je bariton solo pel g. Jřik, ta čveterospjev pa so na željo občinstva dvakrat peli gg. Bučar, Bilec, Jřik in Borovniški. Katera točka pa da se je najbolj obnesla v vsem programu, to je gotovo že uganila na svoj spol ponosna, prijazna čitateljica. Kakor samo po sebi umevno, najljubeznivejša, a tudi najčastniša prikazen bila je gospica Bogomila Šumanova, katera je tudi sinočnji Preširnov večer počastila z lastno si klavirno igro. Pohvala obilna, ki si jo je bila stekla že pred tremi leti, prvič iz posebne prijaznosti nastopivša na slavnosti Jurčičevi, pohvala ta jej je sinoč priklopela do vrha. Žal, da v odhodnico! Udani in lepi spomini Slovencev na Dunaji pa bodo gospico Bogomilo, kakor tudi vso domorodno častito rodbino Šumanovo spremili tudi — v belo Ljubljano!

Brzobjavnih pozdravil došlo je letos manj, nego druga leta. Tembolj razveselile so občinstvo prečitane brzovesti: prof. Rutarja iz Spljeta; „Tržaškega Sokola“; Primožiča; dra. Babnika, Dolenca in Šrofiča iz Ljubljane; rokodelskega bralnega društva iz Tolmina. Prav viharo pa je bil potrjen in pohvaljen telegram dra. Ivana Tavčarja iz Ljubljane.

Drugi, zabavni del vodila je spretnost g. Rad. Pukla. Državnim poslancem napil je g. Murko in na to obradostil nas je državni poslanec g. Božidar Raič s plamtečim govorom. Kdor si more tega gorečega rodoljuba predočiti govorečega mej vročo mladino, temu tudi na uho doni učinek, utis, ki ga je napravila sinočnja njegova beseda. G. Pukl nazdravil je navzočnim zastopnikom slovanstva in na to je večeru primerno govoril v ime Slovakov gosp. Kuchta, v ime Hrvatov g. Zmajić, v ime Malorusov g. Kurilović, v ime Srbov g. Jeftić, v ime Čehov g. Kučera. Vmes napil je g. Franko pevovodju g. Janu Jiřiku, a dala se je tudi zdravica krasnemu spolu. Pevci slovenski pridodali so vsacemu govoru krepak epilog. A trebalo je hiteti, kajti raziti se je bilo že ob jedni po polnoči; ob tej uri namreč postanejo shodi in govori nevarni, če se živi — v zapeljivem izimnem stanji. Tako smo torej ostavili zapeljivo dvorano in odišli drugam, kjer da-

jali smo si duška s prekrasnimi našimi narodnimi pesnimi, da skoro ni hotelo konec biti.

Tega dopisa bi ne mogel lepše zaključiti, nego li z izrazom posebne hvaležnosti, kakeršna biva v vsakem srci našega „Slovenijana“, hvaležnosti gospodu Janu Jiřiku, ki je tudi za sinočnji večer pripravil naše pevske moči in sam popolnjeval jih s svojim presimpatičnim glasom. Skoro na vseh dosedanjih Preširnovih večerih odlikovalo se je slovensko petje po zaslugi g. Jiřika, po njega velikej požrtvovalnosti. Brat Čeh dokazuje nam tako, da vzajemnost slovanska ni prazna beseda. Zato je tudi mladine tukajšaje ljubljeneec, prečisljan prijatelj. Da bode prihodnja slavnost Preširnova prav tako sijajna, kakor sinočnja, zato je pol poročstva že g. Jan Jiřik sam, ki so si ga Dunajski Slovenci skoro že „in perpetuum“ osvojili. Bog poživi torej našega presrčnega prijatelja!

Iz Trsta 11. decembra. [Izv. dop.] Že dva dni prej so lahonski lokalni listi opozarjali svojo drubal, da bode v torek prišla na dnevni red tudi prošnja za slovenske šole. Prinašali so listi ob jednem program, kako se mora liberalno ljudstvo na galeriji pokazati demonstrativno, ter se bode prešlo na dnevni red o prošnji itd. Vsled tega je vse hotelo v mestno dvorano, galerija je bila natačena, po stopnicah in na ulici bilo je obilo ljudstva. Seja se prične — vse je bilo napeto — kdaj pride na vrsto prošnja. Obrezani in neobrezani židje valili so se, podpirani po polasčenih fakinih, na galerijo. Točka za točko je bila obravnana. Zdaj je na vrsti prošnja „Edinosti“ za slovenske šole. Prvi se oglasi za besedo neki dr. Venezian. Ošabno in strastno je govoril, ter hotel dokazati koliko magistrat za slovenske šole v okolici izda v primeri z mestnimi šolami, da je neopravičena prošnja itd. Konečno predlaga: naj mestni zbor preide preko prošnje na dnevni red. Zdaj se je sprožilo na galeriji — lahoni kriče: bravo! Slovenci: Ven iredenta! — ven renegat Raskovič! Bil je peklenek ropot. Župan je zvonil in zvonil, a ni se čulo. Ko se poleze prvi uriš, govorita Živic in Nadlišek, ter priporočata, naj se prošnja odda šolskemu odseku. Tudi vladni komisar je očital zboru, da ni takten, da bi moral to ulogo jednako drugim obravnati, kar je na galeriji z gromovitem odobravanjem vsprejeto bilo. Zdaj se oglasi Mojtez Luzatto, znani žid, ter reče, da odobrava peticij in jednacih stvari jedino le mestnemu zboru pripada, Raskovič pa celo trdi, da je umešavanje vladnega komisarja proti mestnemu statutu. Na galeriji navstal je ropot, kateri se ni polegel, župan je moral zaukazati, da se galerija izprazni, kriki: Ven renegat Raskovič! fuora iredenta! — abasso! — preglaševali so drugo vpitje. Kakor roj čebel drvilo se je vse vprek z galerije, na ulici pa so se ponavljali klici, in bilo bi celo do tepeža prišlo, da ni bilo toliko straž, katere so ljudstvo raztirale. Tržaški mestni zbor je postal torišče, na katerem bode navstal jedenkrat tak škandal — da bode iz njega izviral splošni pretep in „kraval“, za katerega bode jedino odgovornost imelo mestno starestinstvo. Motijo se lahoni, ako mislijo, da s takim postopanjem podirajo slovenski živelj v Trstu, ravno nasprotno je vsaka taka seja prebudi novih moči, ki so spale. Bog daj še mnogo takih sej! dejal je mož okoličan, le taká seja nam v roko orožje potisne in nas spodbuja, le na ta način bomo ostali navdušeni, in bode poteptana iredenta. Prošnja za šolo propala je potem pri glasovanji s 23 glasovi od 42, torej za samo 4 glase.

Iz Kočevja 7. dec. [Izv. dop.] Slučajno mi je došla v roke 21. šte. „Laib. Schulzeitung“-e, v kateri se mej drugo pedagogiško in nepedagogiško, a nemčurskega in pruskega duha polno tvarino nabaja tudi dopis z naslovom: „Maierle, im Oktober. (Geehrte Collegen an den deutschen Schulen im Bezirke Gottschee!), a stvaritelj tej nepedagogiško-didaktiški tvarini je menda ondi podpisan A. Tomitsch, Lehrer.

V imenovanem dopisu Kočevski pisatelj navdušuje svoje Kočevske tovariše in jih prosi, da pobero vse ostanke Kočevskega narečja v podobi pravljic, pesenc in druge take Kočevsko literarne snovi, da „konca ne vzamejo“. Jadikuje, žalujoč za potapljajočim se Kočevskim narečjem in veseleč se zopet, da bode to nadomestoval že sedaj tako marljivo poučevan „neuhochdeutsch“.

Baš prav bi bilo vsaj to, da bi se z novo šolo tudi nov jezik mej ljudstvom razširil, in da bi se ne pozgubilo in prelevilo samo Kočevsko, temveč tudi vsako drugo narečje.

A „nemo propheta in patria sua“, ta pregovor baš se bode protivil, da se ne bode še dlje časa urival „neuhochdeutsch“ v Kočevske šole in v Kočevsko deželico?

Kočevski okraj ima po največ kočevsko-nemških krajih učitelje Kočevske rojake, in le-ti se baš bojé, da bi se njih preljudba „inžre kočeberiške mutersproch“ ne pozabila, kakor tudi vsi drugi pravi Kočevci in tudi pokočevljeni Slovenci in Hrvatje. Zaradi tega tudi dostojno skrbé za nadaljno životarijenje njih narečja, in imajo zato tudi najlepšo priliko pri njim v pouk izročenej mladini.

Vsi Kočevski učitelji predavajo v šoli po največ v kočevščini, občujejo z ljudstvom v njih narečji in še celo mej saboj se ne morejo zdržati prelepega „žugljanja“.*)

Neki gospod mi je pravil, da je nekje v Dragi pred dvema letoma, doeva se več ne spominja, stal slučajno pod šolskim oknom in razgovarjal se z nekom. Tako sta bila oba prisiljena, da sta nehotoma poslušala g. učitelja, ki je bil rodom Kočevac, ko je predaval. Cele pol ure sta, rekel mi je, stala in poslušala, kaj da učitelj svojim pokočevljenim Draškim otrokom pripoveduje, a zaman, razumela ga nesva besedice, kajti pol ure trajajoča razprava, menda slovnična?, predavala se je v najčistejši kočevščini!

Nek drug, učitelj Kočevac, mi je zopet prilično rekel sledeče nejasne mi besede: „Ich kann das gar nicht begreifen, wie die krainerischen Lehrer unsern Kindern was beibringen können, da sie unsere Sprache nicht verstehen und noch weniger mit unsern Kindern reden können. Die Pedagogik (al' kali?) sagt doch: In der Muttersprache soll der Grund gelegt werden“. Te besede Kočevske modrosti naj si vsaki sam komentira, a še posebno dotične šolske oblasti.

Nemci sploh in posebno Kočevci vedno vpijejo in se jeze, da jih bodo Slovenci vse poslovenili, a čudom se bodeš, dragi bralec, čutil, ako prideš v dolino mej Čabrom in Loškim potokom. Dobil boš tu najtršo Gorenjko, ki te ne bode več slovenski ogovorila, ampak rajši najslabše Kočevski, in se bode še protivila, da ni Slovenka, dasiravno ji boš dokazal, da je njeni materinski jezik slovensčina. Da njeni otroci v pravej materinščini nič ne vedo, si lahko sam misliš. Sploh pa je vse prebivalstvo se v to dolino vselilo, nekoliko po ženitvi, nekoliko po nakupu zemljišč, iz sosednih slovenskih in hrvatskih krajev in, kakor sem od verodostojne strani, od nekega velečastnega gospoda, čul, sedaj ni razum dveh po naključji tja došlih duš njednega človeka Kočevskega rodu v tej dolini, ako pa v njo zaišeš, našel ne bodeš skoraj njednega kmeta več Slovenca ali Hrvata. Imajo pa tudi dve šoli, jedno nemško-slovensko a jedno popolnem nemško od nemškega šulferajna.

Ako bodeš tam kakega človeka vprašal, zakaj da ne govori slovenski, dejal ti bode, da mora biti sedaj Kočevac, ker je došel v ta (Kočevski?) kraj. A ti mu odgovori: Idi ubogo duševno revše v teletčji hlev, in postalo bodeš ondu — tele.

Iz Slov. Bistriškega okraja. (Redka slovesnost.) 26. novembra t. l. bo gotovo celi fari Bistriški globoko v spominu ostal, ker vršila se je ta dan redka slovesnost, trije zakonski pari obhajali so svojo zlato poroko. Simon in Barbara Žnidar, stariši č. g. M. Žnidarja, kaplana Slov. Bistriškega; Jože in Marija Bukošek, stariši cerkovnika Slov. Bistriškega in Matevž in Marija Planjkar, viničarja cerkvenega vinograda Slov. Bistriškega. Od vseh strani je ljudstvo privrelo, da je bila farna cerkev natlačena. Kako ganljivo je bilo videti silovase žene in ostarele neveste, opirajoče se na ovenčane palice stopati v hišo Božjo, da tam ponovijo sveto zavezo, katero so storili pred 50 leti. Domači gosp. kaplan M. Žnidar so imeli redko srečo poročati svoje ljubeznjive stariše in srce jim je veselja igralo; da so doživeli priložnost svojim starišem pokazati iz nova otroško udanost in ljubezen. V resnici celi prizor je bil tako ganljiv, da se popisati ne da. Po poroki je bil skupni obed v kaplaniji, kjer so obče priljubljeni preč. dekan A. Hajšek govorili napitnico tako ganljivo, da je morala vsakemu v srce segati. Na tej napitnici zahvalil se je starosta zlatoporočencev S. Žnidar, potem pa so se začele popevati slovenske pesni in ta redka slavnost ostala bode vsacemu nepozabna. — Sicer smo pa tukaj letos že imeli zlato poroko. O Mali maši praznovala sta namreč 50 letnico svojega

*) „Žugljanje“ je ime kočevščini od „žugen“ = sagen Slo venec pravi Kočevcu „Žugelj“.

zakona g. Josip Fizič, oskrbnik grofa Attemsa graščine in njegova soproga Ana.

Domače stvari.

— (Knezoškof dr. Misija) bode prihodno nedeljo slovesno umeščen. Slavnosti udeležé se vsa društva Ljubljanska, izimši jedino nemške turnarje, ki so odrekli svoje sodelovanje, in več požarnih bramb iz okolice. Spored je naslednji: 1. Jutri v 13. dan t. m. popoldne od 4—4½ ure zvonjenje po vseh mestnih cerkvah. 2. V nedeljo 14. t. m. zopet zvonjenje od 7—7½ ure zjutraj. 3. Ob 9½ uri dopoldne ide stolni kapitelj z duhovščino v škofijski dvor, od koder ga spremijo v cerkev. Sprevod se bode pomikal iz škofoje po Glavnem trgu okolo vodnjaka in potem v stolno cerkev. Ob tem potu bodo vsa društva nastavljena v špalir. Vrsta spreveda je naslednja: a) Marijaniški ustav. b) Razne družbe in skupščine. c) Alojzijevišče. d) Oo. kapucini. e) Oo. franciskani. f) Kapiteljski križ mej dvema akolitoma. g) Duhovensko semenišče. h) Misijonski duhovni sv. Vincencija Pavijanskega. i) Duhovni pomočniki z dežele in iz mest. j) Župniki z dežele in iz mest. k) Dekani z dežele in duhovni svetovalci. l) Konzistorijalni svetovalci. m) Kolegijski kapitelj Novomeški. n) Stolni kapitelj. o) Milostljivi gospod knezoškof. p) Duhovna dostojanstva in mašniki družih škofij. 4. Pri vstopu v stolno cerkev poda g. prošt g. knezoškofu kropilo in ga incenzira, potem zapoje zahvalno pesen. Potem se obhod pomika pred veliki altar, kjer škof poklekne. 5. Ko stolni pevci odpoje zahvalno pesen, poje gosp. prošt določene molitve. 6. Knezoškof zavzame za tem škofovski sedež, kancelar čita cesarsko volitveno pismo in pisma papeževa. 7. Kapiteljski vikar pozdravi novega škofa latinski. Govor škofov. 8. Poklanjanje (homagium) duhovnikov. 9. Stolni pevci pojo antifono v čast sv. Nikolaja, knezoškof pa odpoje pred velikim altarjem molitev cerkvenega patrona. 10. Knezoškof se vrne na škofov sedež in se napravi za veliko sv. mašo, ki se obhaja z asistenco stolnega kapiteljna. 11. Po maši podeli knezoškof vsled posebnega pooblastila papežev blagoslov. 12. Molitev pred altarjem sv. Rešnjega telesa, potem pa spremi vsa duhovščina škofa v škofijski dvorec. — Potem banket za 50 oseb.

— (Naš cesarjevič, prestolonaslednik Rudolf) potoval je 8. t. m. ob 11. uri po noči po državnej železnici v Pešto, da je predsedoval 9. t. m. seji uredniškega zbora za delo „Avstro-ogerska monarhija v besedi in podobi“. Cesarjevič vrnil se je 10. t. m. zjutraj ob 6. uri 20 m. s kurirnim vlakom zopet domov na Dunaj.

— (Imenovanje.) Gosp. dr. Julij Kotzmuth, sekundarij v deželnej bolnici v Ljubljani, imenovan je zdravstvenim asistentom pri c. kr. deželni vladi.

— (Umrli) je v 5. dan t. m. g. Josip Rak, tržan in posestnik v Velenji. Pokojnik bil je nekdanjši poslanec za Slovenjograški okraj, mnogo let načelnik okrajnemu zastopu in župan v svojem domačem trgu. Naj v miru počiva!

— (Dr. Ludovik Filipič) odprl je v 12. dan t. m. svojo odvetniško pisarno v Celji v Gosposkih ulicah. Imamo torej zopet novega narodnega odvetnika v pragermanskem Celji.

— (Zakonik pravosodnega ministerstva.) S prihodnjim letom bo tudi pravosodno ministerstvo po vzgledu drugih ministerstev izdajalo zakonik, ki bo namestu dosedanjih ukazov in okrožnic olajševal obnovevanje s podrejenimi oblastvi. Razum pravih zakonov, določil, naredb in zakonskih pojasnil donášal bo ta list v posebnih predalih tudi druge prav zanimiva poročila, kakor: osobne vesti, statistične podatke, mejnarodno pravno občevarje itd. Zakonik imel bode tudi prilogo, v katero se bodo vsprejemala najvažnejša določila najvišjega sodnijskega in kasacijskega dvora. Novi zakonik bo izhajal vsakih 14 dni v zalogi dvorne in državne tiskarne na Dunaji. Prav z veseljem kličemo novemu listu, kateri bo gotovo ugajal ne le sodnijam, marveč tudi drugemu razumništvu, dobro došel! —

— (Prememba posestva.) Obilčnikovo hišo v Študentovskih ulicah kupil je poštni uradnik g. Aureiter za 14.000 gld.

— (Tatvina.) Predvčeraj šla je kmetska ženska Barbara Kosce iz Zaboršta v kranjsko hranilnico po denar. Na stopnicah jo sreča mlad dvajsetleten fant, jej izroči knjižico kranjske hranilnice in jo naprosi, naj na knjižico vzame 200 gld. de-

narja iz hranilnice ter jej obljubi, da ji plača za to 50 kr. Ženska potegne 200 gld. na knjižico, na katero je bilo vloženih še 500 gld. Ko pride iz poslopja kranjske hranilnice, stal je fant v Beethovenih ulicah. Ko se mu ženska približa, iztrga jej bukvice, v katerih je bilo 200 gld. in zbeži, ne da bi ji bil pogojenih 50 kr. izplačal. Kakor je policija izvedela, bile so hranilnične bukvice ukradene nekej branjevki v Gosposkih ulicah, katera je imela poleg ukradenih še druge bukvice za 1000 gld. spravljene pod posteljo. Tatu policija zasleduje.

— (Vabilo) k občnemu zboru narodne Čitalnice v Rudolfovem, kateri se ima vršiti v nedeljo 21. decembra 1884 ob 2. uri popoldne v prostorih „Narodnega doma“. Program: 1. Poročilo tajnikovo. 2. Poročilo blagajnikovo o dohodkih in stroških Čitalnice in odbora za gradnjo „Narodnega doma“. 3. Volitev novega odbora. 4. Volitev preglednikov računa. 5. Premembe pravil, posebno v to svrhu, da se občni zbor Čitalnice izreče za to, da sme Čitalnica akcijskemu društvu za dozidanje „Narodnega doma“ kot soukcionar pristopiti. 6. Razni nasveti članov, kateri se morajo po pravilih odboru osem dni pred zborom naznaniti.

— (Čitalnica Novomeška) išče društvenega slugo. Njegova dolžnost je oskrbovanje društvenega poslopja in društvenih prostorij, raznašanje časopisov in društvenih naznanil in podvorb pri društvenih zbora in veseljah. Zato uživa v društvenem poslopiju prosto stanovanje dveh večih in jedne manje sobe in kuhinje, primerne plače v gotovini in postranske dohodke. Služba je primerna oženjenim rokodelcem, kateri naj se ustno ali pismeno obrnejo do 1. januarja 1885 pri društvenem predsedniku gospodu dru. Albinu Pozniku, c. kr. notarji v Rudolfovem. Odbor Novomeške Čitalnice.

— (Duhovenske spremembe) v Lavantinski škofiji: G. Fideršek gre kot kaplan v Vojnik, g. L. Lednik v Žavec, g. F. Baumann v Slivnico pri Mariboru.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Celovec 11. decembra. Obsodba v pravdi Ljubljanskih anarhistov oznanjena ob devetih zvečer. Železnikar obsojen zaradi veleizdaje in motenja javnega miru na 8 let težke ječe, poostrene s postom vsaki mesec in na povrnitev stroškov, drugi zatoženci oproščeni. Državni pravdnik javi vzklic zaradi Železnikarja, zaradi oproščenih pritožbo ničnosti.

Sternberg 11. decembra. Danes so prijeli socijalista Mucka in ga uklenjenega odpeljali v Olomuc. Ko so zaprtega Kargerja preiskavali, našli so pri njem štiri pušice z dinamitom. Mej zaprto petorico utegne biti prouzročitelj atentata na sodnijo. Sternberški socijalisti, ki so skrivši zborovali, dobivali so denarje iz Švice in s Francoskega.

Linc 11. decembra. Bivši Krapinski poštar Glaser, ki je izneveril 23.000 gld. pred porotno sodnijo obsojen na 2½ leta težke ječe.

Razne vesti.

* (Zidanje nove katoliške stolne cerkve v Serajevu) napreduje prav po časi radi slabega vremena; vendar so že dozidali temelj nove cerkvi. Do prihodnje jeseni upajo spraviti poslopje pod streho. Nadalje zidajo katoliške cerkve tudi v Fojnici in v Ivanjski.

* (Silen vihar) razsajal je v noči proti jutru 10. t. m. na Dunaji in po okolici. V cesarski stolici preobracal je izvoščekom konje, drobil vozove in metal kočjaže ob tla, trgal hišam strehe, rušil dimnike, drvil opeke in druge težke reči po zraku, kakor lahka peresca, si igral z ljudmi kot z lahko žogo, jih metal sem tjer tja, jim lomil noge, jih ranil in več ali manj poškodoval, drobil šipe po oknih in metal drobne koščke na ulice, drobil mestne svetilnice, valjal prazne in polne zaboje po ulicah, državno brzjavno žico na več krajih pretrgal in sploh napravil veliko škodo na blagu in ljudem. Pa tudi po Dunajski okolici je grozno divjal orkan in prouzročil mnoge nesreče, sešeno po železnicah. Tako se je, kakor smo že v večerjšnji brzjavki poročali, močen orkan zjutraj ob 7. uri pri postaji Biedermansdorf na aspanške železnici v z Dunaj došli vlak s tako silo zagnal, da mu je vzdignil zadnje tri vagone in jih vrgel s tira čez železnični nasip. Vsled tega pretrgala se je zvezna veriga. V vagonih bil je samo jeden potnik, kupčijski potovalec Böhm, ki je s sprevednikom vred teško ranjen. Strokovnjaki so izjavili, da so bili vagoni prelahko obloženi, da jih je zato lažje preobrnil vihar. Ranjena je tudi mlada gospa s svojim dojenčkom. Otoka

vrglo je mej nesrečo skozi okno daleč proč na mehko zemljo. Mater z otrokom pripeljali so opoldne na Dunaj v njeno stanovanje. Železnični tir je le malo poškodovan, tako da je pr. bodnji vlak že brez ovir lahko vozil preko nesrečnega kraja. Vagoni, ki so se, skočivši iz tira, dvakrat prekucnili, so se na drobne koščke razdrobili. Tudi zveznemu osebnemu vlaku št. 1 aspanške železnice, ki vozi mej Sopronjem in Dunajem, vrgel je silen vihar pri postaji Neufeld s tira več voz.

(Z ruskega dvora.) V visokih Petrogradskih družinskih krogih se govori da so navstali v zakonskem življenji Velikega kneza Sergeja resni spori, tako da Velika kneginja Elisabeta (hči Velikega vojvoda Hesenskega) sila v ločitev zakona in da je radi tega že potovala v Gačino k carju Aleksandru III. Velika kneginja se baje ustavlja povrniti k svojemu soprogu in jako dvomijo, da bi se uplivi carjevemu posrečilo poravnati nevaren spor mej visokima zakonskima.

(Bavarsko pivo v Avstriji.) Vedno več in več se dovažja bavarskega piva v Avstrijo, rekše na Dunaj. Od 1. januarja do konca oktobra 1883 se je iz Nemčije in sicer največ iz Bavarskega 8874 metr. stotov piva poslalo v Avstrijo, v ravno tem času letos pa 24.411 metr. stotov, t. j. za 15.537 metr. stotov ali za 175% v 10 mesecih več. To je našim pivovarjem očividno migljaj, da bo treba boljše pivo variti.

(Trgovina z avstrijskimi deklicami.) Avstrijski podkonzul v Marsilji (Marseille) velel je 7. t. m. prijeti in zapreti nekega agenta, kateri je nameraval mlade deklice, ne še prav 16 let stare, v Buenos-Ayres prepejati in prodati. Te brdke mlade devojke so Avstrijank in bi se imele v ladijo „Savoie“ vkrcati. Vsled posredovanja in truda avstrijskega konzula poslali so vseh osem nesrečnic v domovino nazaj.

(Svila 1884 leta.) Kakor poročajo japonski listi, pridelalo se je letos v Japonu le 36.816.965 kgr. kokonov svile, katere množina je veliko manjša, nego zadnja štiri leta. Veselejše poročila o letošnji svili nam dobajajo pa iz Laške, kjer so pridne svilopreke napredle letos 17.454.000 kgr. kokonov, kakersne bogate letine laški poluotok še ni nikdar doslej doživel.

(Boj z levom v menažeriji.) 6. t. m. došlo je prav veliko občinstva k predstavi v Bidelov menažerijo v Milanu. Najedenkrat vrže se lev Luksor, katerega je Bidel hotel ugnati v osrednjo kletko, na levino Sultano in jej zadere svojo taceo v grlo. Nesrečna levinja se zgrudi grozno tuleč vsa krvava na tla. Zaman se trudi se oprostiti iz strahovitiga položaja, zaman prihite Bidel in njegovi slugi z železnimi drogovi, da bi Luksorja ločili od žrtve. Kruti lev zgrabi v drugo levino za grlo in jo vleče v svojo kletko. Krotilec Bidel gre za njim in ga z bčem prisili, da izpusti ubogo Sultano. Krotilec, kateri se je mej strašnim prizorom jako hladnokrvno vedel, nadaljeval je potem svojo predstavo mej groznim tulenjem divjih zverij, katere je strašno rujojenje Luksorjevo splašilo. Sultana bila je 6 let stara in 6000 frankov vredna.

(Predilnica pogorela.) Iz Novega Jorka se poroča: Predilnica bombaža John-a Smallay-a in sina v Farnworth-u pri Boltonu je popolnem zgorela. Škoda se ceni na 50 000 funtov šterlingov (pol milijona gld.)

Vabilo.

Ker je vis. c. kr. ministerstvo velesl. deželno vlado pooblastilo potrditi pravila delniškega društva „Prvi Narodni dom v Rudolfovem“ s pogojem, da se nekatere točke glede uplata in amortizacije delnic dopolnijo, se vsi čl. delničarji povabijo k

občnemu zboru

16. decembra 1884 ob 5. uri popoldne

v „Narodnem domu“ v Rudolfovem, pri katerem se bo 1. sporočalo o doznanjem delovanju osnovalnega odbora, 2. sklepalo o premembni pravil.

Dr. Albin Poznik m. p. Rajko Perušek m. p. Ivan Krajc m. p. Adolf Pauser m. p. Karol Rudež m. p.

Meteorološko poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v mm.
11. dec.	7. zjutraj	740.39 mm.	- 2.4°C	sl. vzh.	jas.	
	2. pop.	737.48 mm.	+ 3.6°C	sl. svz.	d. jas.	0.00 mm.
	9. zvečer	735.98 mm.	+ 2.2°C	sl. svz.	jas.	

Srednja temperatura + 1.1°, za 1.7° nad normalom.

Dunajska borza

dné 12. decembra t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

Papirna renta	81 gld. 75	kr.
Srebrna renta	82	90
Zlata renta	104	10
5% marcna renta	96	65
Akcije narodne banke	858	—
Kreditne akcije	295	50
London	123	35
Napol.	9	76 1/2
C. kr. cekini	5	78
Nemške marke	60	25
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld. 125	75
Državne srečke iz l. 1864	100 gld. 172	20
4% avstr. zlata renta, davka prosta	104	10
Ogrska zlata renta 5%	123	95
" " papirna renta 5%	95	80
5% štajerske zemljišč. od. ez. oblig.	90	90
Dunava reg. srečke 5%	104	50
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	116	50
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	122	—
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	110	20
Kreditne srečke	105	70
Rudolfove srečke	180	50
" " " "	10	18
Akcije anglo-avstr. banke	120	101
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	212	—

Za jesensko in zimsko sezono priporoča

najstarejša in v najboljšem glasu se nahajajoča

tvrdka za sukno

MORITZ BUM-a

v Brnu

(ustanovljena v letu 1822):

Volneno blago, Brnski izdelki, jako lepi, modni uzorci za cele obleke, po gld. 1.60, 2, 2.50, 3, 3.50 do gld. 8 meter.

Blago za zimske suknje v vseh barvah in vsacega dela, po gld. 2.50, 3.50, 4, 4.50 do gld. 12 meter.

Najnovejša podklada za suknje po gld. 1, 1.50, 2 do gld. 6 meter.

Elegantno blago za hlače po gld. 2, 3, 4, 5 do gld. 8 meter.

Pravi angleški popotni plaidi, 3 1/2 metra dolgi in 1 meter 60 cm. široki, prakt. barv, po gld. 3.50, 5.25, 6.50 do gld. 16 kos.

Velika zaloga sukna vsake baže za civilne in vojaške obleke, livrje, cerkve, bilarde in vozove, sukna za gasilna, strelska, veteranska in druga društva.

Uzorci zastoj in franko. Blago se pošilja samo proti poštenu povzetju ali predplači. Pošiljatelj nad 10 gld. vrednosti poštnine proste.

Karte z mnogovrstnimi uzorci pošiljam na željo zastoj gospodom **krojaškim mojstrom.** — Normalno blago za obleko, normalne posteljske in posteljske odeje, sistema dr. Gustava Jäger-ja v Stuttgartu, v bogatej izbori. (543—16)

Tuji:

11. decembra.

Pri **Silvestru:** Pollak z Dunaja. — pl. Kraguljak iz Budimpešte — Luka z Dunaja. — Edelman, Hirsch iz Trsta.

Pri **Malič:** Homak iz Gradca. — Boč z Dunaja. — Janison z Bleda. Deisch, Löffler, Flandrak z Dunaja. — Globočnik iz Železnikov. — Gschihay, Müller z Dunaja.

Pri **avstrijskem cesarji:** Gostiša iz Idrije.

Vezani kozolec

Z osmimi okni

proda se po nizkej ceni. Kdor ga želi kupiti, zve natančneje pri upravnistvu tega lista. (782—3)

DR. LUDOVIK FILIPIČ

naznanja, da je dne 12. decembra 1884 odprl svojo

odvetniško pisarno

v Celji,

v Gospodskih ulicah (Herrngasse) h. št. 10, v I. nadstropji.

V Celji, dne 12. decembra 1884. (793—1)

Na plućah in za sušico bolehačim

se zastoj pove neko prav izvrstno zdravilno sredstvo. — Na vprašanja odgovarja radovoljno

THEODOR ROSSNER, Leipzig, Reichsstr. 3.

Zobozdravnik Schweiger

z Dunaja

biva

v hotelu „pri Maliči“, II. nadstr., št. 23-24,

posluje vsak dan

od 9. do 1. ure in od 2. do 5. ure popoldne.

Cela zobovja in posamni zobje

izdelujejo se po najboljših do zdaj izkušenih navodih ameriške in nemške sestave.

Pri novih zobovjih brez peres daje se nov amalgamiran kavčuk, ki vsled svoje lastne teže v spodnji čeljusti tako trdno tiči, kot bi bil s peresi pritrdjen; gorenje zobe na zahtevanje z vzdušnim tlakom.

Plombiranje zob z zlatom, zlatim in platina-amalganom ter cementom.

Najnovejši od zobnega zdravnika dr. Hertsta iz Bre mena izumljeni način, votle zobe polniti z zlatom, izvrševal bom jaz; način ta pripozna so prve ameriške avtoritete kot najboljšo zlato plombo, koja se jako trdno prime in ob zobovnih straneh utrdi.

Jednacega učinka je od istega uvedeni **zlati amalgam**, ki je skoro sličen dobrnosti zlata in se le v take zobe vdevlje, keji so preslabi za zlato plombo. **Cementna plomba** ugodna je zlasti za sprednje zobe, ker se zobem jednaka barva prevarljivo lahko ponareja; je jako močna in se hitro strdi (v petih ali desetih minutah).

Vsak zobobol se takoj zatré, boleče zobe plombira se še le po polnem odstranjenju bolečine. Po mojem do zdaj ohranjenem in mnoga leta izkušnem navodu polnijo se i zobne korenine a isto tako po polnem gnjili zobje, če še tako bolé, ne da bi je bilo treba izrjavati, tako da je možno z njimi jesti in jed prežvekat brez vsake bolečine.

Vse operacije se brzi in zanesljivo izvršujejo; popravljanja in neprimerna zobovja se vsprejemljejo radovoljno v pretvarjanje.

Ker se nameravam v Ljubljani nastaniti, skrbel in trudil se bom tudi tu, pridobiti si z vestnim, dobrim in solidnim delom ter poslovanjem zaupanje p. n. občinstva. Konečno omenjam še, da sem z vsemi potrebnimi pripravami in cpravo sedanje moderne zobne umetelnosti in tehnike po polnem preskrbljen, torej mi je tudi možno, po polnem ugajati vsem zahtevam p. n. občinstva, ki v to stroko spadajo. (768—6)

Važno za trpeče na prsih in plućah.

Neogibno potreben za kašelj, hripavost, zasliženje, katar in oslovski kašelj je

sok kranjskih planinskih zelišč à 56 kr.

iz lekarne TRNKOCZY v Ljubljani.

Ta sok hitro in gotovo upliva, raztaplja slez, deluje pomirujoče in vlažajoče, napravlja mirno in okrepjujoče spanje in ne moti prebavljenja če tudi se dolgo uporablja. Sijajne lastnosti in srečne vspehe dovolj potrjujejo mnogobrojna priznalna in zahvalna pisma, ki si jih vsak lahko ogleda. I velika steklenica 56 kr. Boljše upliva, kakor vsi v trgovini nahajajoči se sokli in siropi in se more rabiti pri odraslih in otrocih.

Ker je sok iz kranjskih planinskih zelišč, kojega jaz narejam, jako priljubljen, zato se pogostem posnemlje, tedaj ponareja. Poskušajo ga mnogi delati, ki pa neso posvečeni v to, kako se nareja. Ker so ti ponarejeni izdelki v svoji dobroti in uplivosti mnogo slabši od mojega iz kranjskih planinskih zelišč napravljerega soka, prosim p. n. občinstvo da naj se ne dá motiti po takih po barvi podobnih in cenah neučinkovajočih sokih.

Ta sok, katerega samo jaz pristnega po nekej skrbnej, popolnem posebnem metodi iz svežih kranjskih planinskih zelišč narejam in na parnem aparatu kuham, se pogostem zahteva in se vsak dan razpošilja samo iz

lekarne Trnkoczy,

Mestni trg št. 4 v Ljubljani.

Vsaka steklenica mora zaradi pristnosti imeti poleg stoječi moj lastno-ročni podpis:

Jul. Trnkoczy

ribje olje.

Samo ob sebi in naravno iz ribjih jeter tekoče zlatorumeno ribje olje je najuspešnejši lek, kakor to mnogostransko potrjuje izkušnja naspretnost zdravnikov in dobri glas tega leka širi se dan na dan po sijajnih uspehih, ki so se z njim dognali.

Izredno dobro deluje pri: škrofeljnih, jetiki, spuščajih, bezgavkah itd. Jedna steklenica 60 kr.; dvojno tolika le 1 gld.

To ribje olje prodaja in razpošilja s pošto vsak dan

lekarna Jul. pl. Trnkoczy-ja „pri samorogu“,
v Ljubljani, Mestni trg št. 4. (704—5)